

Bruxelles, den 21.6.2018
COM(2018) 484 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

DA

DA

1. BAGGRUND

I medfør af artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer fravigelse af de generelle momsprincipper, skal sådanne fravigelser i henhold til Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis stå i et rimeligt forhold til formålet og være begrænsede i omfang.

Ved brev registreret i Kommissionen den 19. juli 2016, anmodede Italien om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger momsdirektivets artikel 193, for at anvende ordningen med omvendt betalingspligt for konsortiers modtagelse af leverancer af varer og tjenesteydelser fra deres egne medlemmer. Da de oplysninger, som Italien fremlagde, ikke var tilstrækkelige til at kunne vurdere anmodningen, sendte Kommissionen flere breve til Italien, hvori den bad om yderligere præciseringer, og Kommissionen og Italien drøftede desuden anmodningen mundtligt ved flere lejligheder. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 28. marts 2018 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Kommissionen underrettede ved brev af 3. april 2018 Italien om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

I henhold til momsdirektivets artikel 193 påhviler den moms, der skal betales til skattemyndighederne, som hovedregel den afgiftspligtige person, som foretager leveringen af varerne. Formålet med den fravigelse, som Italien har anmodet om, er at lægge momspligten over på de afgiftspligtige personer (i dette tilfælde konsortier), der modtager leveringen (den såkaldte ordning for omvendt betalingspligt). Formålet med den fravigelse, der anmodes om, er bekæmpelse af momsunddragelse.

2. OMVENDT BETALINGSPLIGT

I henhold til momsdirektivets artikel 193 påhviler momsen den person, der foretager den afgiftspligtige levering af varerne eller ydelserne. Formålet med ordningen for omvendt betalingspligt er at lægge afgiftspligten over på den afgiftspligtige person, som modtager leveringen.

Ved at udpege den person, der modtager varerne eller ydelserne, som betalingspligtig for momsen, skal leverandøren ikke opkræve af og modtage moms fra kunden. På denne måde kan leverandøren således ikke forsvinde med momsbeløbet og undlade at betale det til statskassen. Den omvendte betalingspligt har på dette punkt vist sig at være effektiv som et midlertidigt redskab til at bekæmpe svig.

3. ANMODNINGEN

Italien har anmodet om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger momsdirektivets artikel 193, hvad angår anvendelse af ordningen med omvendt

betalingspligt for konsortiers¹² modtagelse af leverancer af varer og tjenesteydelser fra deres egne medlemmer.

Italien anfører i sin anmodning, at indførelsen af omvendt betalingspligt ved konsortiers modtagelse af varer og tjenesteydelser fra egne medlemmer vil sikre en øjeblikkelig begrænsning af momsunddragelser såsom manglende momsangivelse og/eller momsbetaling til staten fra konsortiemedlemmernes side. Det kan desuden betyde, at potentielle svindlere bliver afskrækket, og at kontrollen med momsindbetalinger bliver mere effektiv på grund af det begrænsede antal konsortier, der skal revideres.

4. KOMMISSIONENS HOLDNING

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. at den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for afgiftspligtige personer og/eller skatteforvaltningen, eller at forslaget forhindrer visse typer af momsunddragelse eller momsundgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid anvendt en restriktiv og forsigtig tilgang for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystem, og at de er af begrænset omfang, nødvendige og rimelige.

Enhver fravigelse af systemet med betalinger over flere omgange må derfor være en sidste udvej og en nødforanstaltning, og der skal stilles garantier for fravigelsens nødvendige og udsædvanlige karakter.

På trods af flere anmodninger fra Kommissionen har Italien hverken påvist, at der er problemer med visse typer af momssvig, eller at de potentielle problemer med momssvig i forbindelse med konsortier og deres medlemmer kunne have et betydeligt omfang.

Kommissionen har svært ved at se, hvordan der overhovedet kan opstå problemer med momssvig i forholdet mellem konsortier og deres medlemmer, da konsortierne er forpligtet til at handle på vegne af medlemmerne. Dertil kommer, at det, på grund af dette særlige forhold mellem konsortier og medlemmer, bør være muligt for Italien at bekæmpe svig ved hjælp af passende kontrolforanstaltninger. Kommissionen står under alle omstændigheder fortsat til rådighed med henblik på at yde Italien den nødvendige bistand til løsning af problemer med momsunddragelse.

Da Italien således ikke har påvist, at den fravigende foranstaltning er nødvendig for at bekæmpe svig eller forenkler procedurerne for afgiftspligtige personer og/eller skatteforvaltningen, som det kræves i artikel 395 i momsdirektivet, opfylder anmodningen ikke de betingelser, der er fastsat i denne artikel.

---

¹

Et permanent konsortium er en fælles organisation, som udgøres af flere enheder, og som er oprettet til at regulere eller gennemføre en specifik aktivitetsfase for de forskellige involverede virksomheder.

5. KONKLUSION

På baggrund af de ovennævnte forhold er Kommissionen imod anmodningen fra Italien.